

въ гората подъ старитѣ липи и поканила оситѣ на работа.

— Това се казва доброжелателъ, забръмчели радостно оситѣ и почнали да празятъ пити и да ги пълнятъ съ медъ.

Изминало се горещото лѣто и дошла хладната есенъ. Оситѣ почнали да се готвятъ вече

за зимата. Прѣди да се затворятъ въ килийкитѣ си, тѣ искали да се наплатятъ на своята доброжелателка. Намѣрили я подъ една круша и я поканили на гости.

— Добъръ ви день сестрици! Пригответе ли сладъкъ медъ? запитала мечката.

— Да, и то доста много и при това сладъкъ ка-

то захаръ, отговорили оситѣ.

Старата оса сложила пълна паница медъ на единъ дебелъ пжнь и я поканила да яде.

Мечката вкусила малко и се намръщила отъ силната му горчевина.

— Нима туй е меда? изръмжала сърдито мечката. Ахъ, колко съмъ нещастна съ своето добро сърдце! Намѣсто медъ, поднасятъ ми от-

